

Sygn. akt: III U 1082/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania A. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 18 czerwca 2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt: III U 1082/13

UZASADNIENIE

A. O. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 18.06.2013r., znak: 1/15/028024898. W uzasadnieniu wskazał, że konieczność spełnienia ustawowych przesłanek w celu otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy jest dla niego krzywdząca. Odwołujący stwierdził, że z uwagi na wysokie bezrobocie nie może podjąć pracy, od 2000r. jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. W roku 2008 znalazł zatrudnienie jako pracownik w gospodarstwie rolnym, jednak było to tylko zatrudnienie sezonowe, a gdy nie było pracy - przebywał na urlopie bezpłatnym, co nie zostało uwzględnione przez ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że A. O. został uznany przez lekarza orzecznika za całkowicie niezdolnego do pracy okresowo do dnia 31.05.2014r., niezdolność powstała w październiku 2012r. Odwołujący udowodnił okres zatrudnienia wynoszący 23 lata, 8 miesięcy i 14 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 24 dni okresów nieskładkowych, tj. łącznie 24 lata, 1 miesiąc i 58 dni.

W ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący 2 lata, 3 miesiące i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, zaś w dziesięcioleciu przypadającym przed dniem złożenia wniosku o rentę (tj. od 22.03.2003r. do 21.03.2013r.) udowodnił 2 lata, 7 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący A. O. nie udokumentował zatem wymaganych 5 lat pracy.

W związku z powyższym Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 18.06.2013r. odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że nie spełniony został warunek z art. 57 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.03.2013r. w Oddziale ZUS w P. Inspektoracie w P. A. O. (ur. (...)) złożył wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Po przeprowadzeniu badania lekarskiego, lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 06.05.2013r. stwierdził, że A. O. jest całkowicie niezdolny do pracy okresowo do dnia 31.05.2014 r. Ponadto lekarz stwierdził, że niezdolność ta powstała w październiku 2012 r.

Od ww. orzeczenia ubezpieczony nie składał sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS w W..

Na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach, Oddział ZUS ustalił, że odwołujący udowodnił okres zatrudnienia wynoszący 23 lata, 8 miesięcy i 14 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 24 dni okresów nieskładkowych, tj. łącznie 24 lata, 1 miesiąc i 8 dni.

Do stażu pracy nie uwzględniono okresów przebywania na urlopie bezpłatnym: od 12.08.1998r. do 31.08.1998r., od 01.10.2008r. do 31.05.2009r., od 01.11.2009r. do 31.05.2010r., od 01.11.2010r. do 30.04.2011r. i od 01.10.2011r. do 31.03.2012r.

Organ rentowy ustalił, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy (tj. od 31.10.2002r. do 30.10.2012 r.) ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący 2 lata, 3 miesiące i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych. Natomiast w dziesięcioleciu przypadającym przed dniem złożenia wniosku o rentę (tj. od 22.03.2003r. do 21.03.2013r.) ubezpieczony udowodnił 2 lata, 7 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący nie udokumentował zatem wymaganych 5 lat pracy.

W związku z powyższym zaskarżoną decyzją z dnia 18.06.2013 r. odmówiono mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że nie spełniony został warunek z art. 57 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 w/w ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57, ust. 1 pkt 2 ustawy, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony u którego niezdolność powstała w wieku powyżej 30 lat życia, osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2).

Powyższego przepisu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 58 ust. 4 ustawy).

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu. Komisja lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz art. 14 ust. 2a, 2e, 2f i ust. 3 cytowanej ustawy).

Odwołujący A. O., który jest okresowo całkowicie niezdolny do pracy, ale nie posiada 30-letniego okresu składkowego zatem powinien wykazać 5-letni okres pracy w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem wniosku o rentę.

Poza sporem jest, iż całkowita niezdolność do pracy u odwołującego powstała w październiku 2012r. Zgodnie z art. 14 ust. 2 ww. ustawy, jeżeli nie ma możliwości ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, natomiast ustalono okres, w którym niezdolność do pracy powstała, za datę powstania niezdolności do pracy przyjmuje się datę końcową tego okresu, tj. w przypadku odwołującego dzień 31.10.2012r.

W ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, czyli od 31.10.2002r. do 30.10.2012r. odwołujący legitymuje się stażem pracy wynoszącym jedynie 2 lata, 3 miesiące i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych.

Natomiast w ostatnim dziesięcioleciu przypadającym przed dniem złożenia wniosku o rentę, tj. od 22.03.2003r. do 21.03.2013r. udowodnił 2 lata, 7 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych – zamiast wymaganych przez ustawę 5 lat pracy.

Z powyższego wynika, że pomimo istnienia u odwołującego się całkowitej niezdolności do pracy nie spełnia on pozostałych przesłanek wymaganych przez ustawę.

Odwołujący się A. O. powiadomiony prawidłowo nie stawił się na wyznaczoną rozprawę i nie zgłaszał wniosków dowodowych zarówno co do daty powstania niezdolności do pracy, jak i zastrzeżeń co do ustaleń organu rentowego odnośnie jego stażu pracy.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie zostało oddalone.